

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

رسانه های چینی
برگردان: مجله جنوب جهانی
فرستنده: عثمان حیدری
۱۰ جون ۲۰۲۵

مسائل اساسی آشکار شده اند: دو جناح حامی ترمپ بر سر این موضوع به توافق نمی رسند

چرا ناگهان بین رئیس جمهور امریکا، دونالد ترمپ، و سرمایه دار سیلیکون ولی، ایلان ماسک، اختلاف و دشمنی به وجود آمده است؟

بسیاری از تحلیل ها دلیل این امر را بدهی های ناشی از لایحه «بزرگ و زیبا» ترمپ می دانند. اما مجله امریکائی «پولیتیکو» در ۷ جون (۱۸ خرداد-جوزا-) تحلیل کرد که این تنها دلیل ظاهری است و تضاد اصلی در واقع یک مسأله کلیدی پنهان در این لایحه، یعنی «مهاجرت» است. ریشه این «مشکل» نیز در درون اردوگاه ترمپ، در تفاوت های ایدئولوژیک بین «راست گرایان فناوری» به نمایندگی از ماسک و پوپولیست های راست افراطی MAGA است. بر اساس داده های دفتر بودجه کنگره امریکا، لایحه «بزرگ و زیبا» باعث افزایش ۲.۴ تریلیون دلاری بدهی دولت فدرال در ده سال آینده خواهد شد. ماسک از این بابت انتقاد کرده و گفته است که این امر باعث «ورشکستگی» امریکا می شود. با این حال، مجله «پولیتیکو» معتقد است که برای راست گرایان افراطی MAGA، نکته اصلی و جذاب این

لایحه در واقع اختصاص ۱۵۵ میلیارد دلار به اجرای قوانین مهاجرتی و برنامه اخراج گسترده است، که این امر به اندازه‌ای برای آنها مهم است که از نقص‌های مالی احتمالی آن چشم‌پوشی کنند.

به گفته معاون رئیس دفتر کارکنان کاخ سفید و چهره تندر در مسائل مهاجرتی، استیون میلر، لایحه «بزرگ و زیبا» شامل «مهم‌ترین اقدامات امنیتی مرزی و اخراج در تاریخ» است و «تنها همین واقعیت آن را به مهم‌ترین قانونگذاری برای جناح محافظه‌کار در تاریخ امریکا تبدیل می‌کند.» جک پوسوبیک، فعال سیاسی محافظه‌کار امریکائی، نیز در ۶ جون (۱۷ خرداد- جوزا-) در پستی نوشت: «بدهی بد است، اما بحران مهاجرت بسیار جدی‌تر است.»

اما ماسک دیدگاه متفاوتی دارد: او معتقد است که کسری بودجه فدرال یک «تهدید حیاتی» برای آینده امریکا است، نه مهاجرت. این دیدگاه مورد حمایت دیگر غول‌های فناوری در اردوگاه ترمپ، از جمله مارک اندریسن، بنیانگذار شرکت سرمایه‌گذاری a16z در سیلیکون ولی، و پیتز تیل، یکی از بنیانگذاران PayPal، نیز قرار دارد. مجله «پولیتیکو» می‌گوید که این نگرانی «راست‌گرایان فناوری» هم ناشی از ایدئولوژی لیبرالی است که آنها مدت‌هاست به آن پایبند بوده‌اند و هم ناشی از منافع شخصی آنها. به هر حال، هر دالری که دولت فدرال برای بازپرداخت بدهی‌ها هزینه می‌کند، به معنای یک دلار کمتر برای سرمایه‌گذاری در فناوری‌های به اصطلاح انقلابی است که شرکت‌های آنها از آن حمایت می‌کنند، و آنها معتقدند که این فناوری‌ها هستند که «پویائی واقعی» را برای امریکا به ارمغان می‌آورند.

در واقع، این اختلاف نظر در دسمبر سال گذشته (آذر-قوس- ۱۴۰۲) در جریان «جنگ داخلی» اردوگاه ترمپ بر سر سیاست ویزای H-1B نیز مشهود بود. افراد تندر در زمینه مهاجرت در جنبش MAGA، به نمایندگی از میلر، خواستار پایان دادن به برنامه ویزای H-1B و سرکوب کامل مهاجران خارجی بودند. در مقابل، «متحدان سیلیکون ولی» ترمپ، به نمایندگی از ماسک، معتقد بودند که مهاجران متخصص برای اقتصاد و نوآوری امریکا حیاتی هستند و باید از آنها محافظت و استفاده شود.

در آن زمان، طرف ماسک با مداخله ترمپ به طور موقت پیروز شد و پس از آن این آرامش بسختی تا زمان بازگشت ترمپ به کاخ سفید حفظ شد. اما با انتشار لایحه «بزرگ و زیبا»، اختلافات قدیمی به سرعت دوباره مطرح شدند. گزارش‌ها حاکی از آن است که ظهور مجدد خصومت بین ترمپ و ماسک نشان می‌دهد که اختلافات ایدئولوژیک بالقوه بین دو جناح در اردوگاه ترمپ هرگز به طور واقعی حل نشده است.

مجله «پولیتیکو» اشاره می‌کند که از سال ۲۰۱۶، مسأله مهاجرت سنگ بنای ایدئولوژیک ائتلاف سیاسی است که ترمپ ایجاد کرده است. در طول انتخابات ۲۰۲۴، ترمپ و معاونش، ونس، تقریباً تمام مسائل، از کمبود مسکن گرفته تا تورم و فرهنگ «بیداری»، را به اقدامات سختگیرانه مهاجرتی که وعده داده‌اند، مرتبط کرده‌اند. ترمپ پس از روی کار آمدن در جنوری سال جاری (دی ۱۴۰۲)، یکی از اولین اقداماتی که انجام داد، استفاده از اختیارات اضطراری بی‌سابقه برای پیشبرد برنامه اخراج گسترده مهاجران بود.

اخیراً، دولت ترمپ همچنین اعلام کرد که مجوز برنامه دانشجویی و تبادل دانشجو دانشگاه هاروارد را لغو می‌کند، این دانشگاه را از پذیرش دانشجویان بین‌المللی منع می‌کند و با بهانه حفظ امنیت ملی، ویزای دانشجویان بین‌المللی هاروارد را محدود می‌کند و ورود اتباع خارجی را که در هاروارد تحصیل می‌کنند یا در برنامه‌های تبادل شرکت می‌کنند، به حالت تعلیق در می‌آورد. اگرچه هر دو اقدام در حال حاضر توسط دادگاه به طور موقت متوقف شده‌اند، اما رسانه‌های امریکائی می‌گویند که این امر بیشتر ثابت می‌کند که دولت ترمپ می‌خواهد «تقریباً از تمام مهاجرت‌های قانونی جلوگیری کند»، نه فقط «جلوگیری از مهاجرت غیرقانونی».

ونس در اواخر ماه می (اوایل خرداد-جوزا-) در مصاحبه‌ای استدلال کرد که محدودیت‌های ویزا بر نوآوری امریکا تأثیر نمی‌گذارد. او به عنوان مثال ادعا کرد که برنامه فضائی امریکا که در دهه ۱۹۵۰ آغاز شد، اگرچه از «برخی دانشمندان المانی و یهودی که در طول جنگ جهانی دوم به امریکا آمده بودند» نیز کمک گرفت، اما بیشتر کارها «توسط شهروندان امریکائی با استفاده از استعدادهای خود انجام شد.»

ونس گفت: «من کاملاً با این دیدگاه مخالفم که امریکائی‌ها توانائی دستیابی به دستاوردهای بزرگ را ندارند و برای انجام این کار باید گروهی از کارگران و استادان خارجی را وارد کنیم تا به ما خدمت کنند.» ونس گفت که امریکا باید بیشتر روی مردم خود سرمایه‌گذاری کند و محدود کردن ویزای دانشجویی «دقیقاً فرصتی است برای این که امریکائی‌ها واقعاً بدرخشند.»

روزنامه امریکائی «وال استریت ژورنال» که موضعی محافظه‌کارانه دارد، در سرمقاله‌ای در ۶ جون (۱۷ خرداد- جوزا-) با عنوان «انتخاب اشتباه ونس در مورد مهاجرت» صراحتاً اعلام کرد که این یک منطق غلط و کاذب است، زیرا پذیرش استعدادهای خارجی و افزایش سرمایه‌گذاری امریکا در استعدادهای داخلی، موضوعاتی نیستند که لزوماً با هم در تضاد باشند.

این مقاله می‌گوید که واقعیت این است که تعداد دانشجویان امریکائی که در مقطع کارشناسی در رشته‌های STEM (علوم، فناوری، مهندسی و ریاضیات) تحصیل می‌کنند، تنها حدود ۱۳ درصد است و این میزان نمی‌تواند نیازهای آینده شرکت‌ها و دولت را برآورده کند. تعداد دانشجویان امریکائی که پس از کارشناسی به تحصیلات تکمیلی در رشته‌های STEM ادامه می‌دهند، کافی نیست و دانشگاه‌های امریکا مجبور اند برای پر کردن جای خالی برنامه‌های تحصیلات تکمیلی به دانشجویان خارجی تکیه کنند. در سراسر امریکا، بیش از ۷۰ درصد از دانشجویان تمام وقت تحصیلات تکمیلی در رشته‌های علوم کامپیوتر و مهندسی، دانشجویان بین‌المللی هستند.

«وال استریت ژورنال» همچنین اشاره می‌کند که ۱۶۰۰ دانشمند المانی که پس از جنگ جهانی دوم به امریکا مهاجرت کردند، سهم بسزائی در پرتاب اولین ماهواره مصنوعی و اجرای برنامه فضائی «آپولو» داشتند. طراح اصلی راکت ساترن ۵ که در برنامه «آپولو» استفاده شد، یک مهاجر المانی به نام ورنر فون براون، پدر علم راکت‌های مدرن، بود. بر اساس تحقیقات بنیاد سیاست مهاجرت ملی امریکا، بین سال‌های ۱۹۴۵ و ۱۹۷۴، بیش از نیمی از دانشمندان امریکائی که جایزه نوبل فزیک را دریافت کردند، مهاجر بودند و این نسبت در میان برندگان جایزه پزشکی ۴۲ درصد بود.

اما از سخنان ونس می‌توان دریافت که اگرچه پیامدهای کوتاه مدت «اختلاف ترمپ و ماسک» هنوز مشخص نیست، اما به نظر می‌رسد که ماسک، این «ثروتمندترین فرد جهان»، در ترازوی قدرت در داخل اردوگاه ترمپ، از موقعیت برتری برخوردار نیست.

ماسک اخیراً تهدید کرده است که از هر نماینده‌ای که به لایحه «بزرگ و زیبا» رأی مخالف دهد، حمایت انتخاباتی خواهد کرد و تلویحاً اشاره کرده است که ممکن است حزب سیاسی خود را تشکیل دهد. اما مجله «پولیتیکو» معتقد است که انباشت «سرمایه سیاسی» او به اندازه ونس، جانشین اصیل MAGA، نیست. حتی اگر او واقعاً قصد داشته باشد ساختار جمهوریخواه را به نبرد فراخواند و یک حزب جدید راه‌اندازی کند، جنبش MAGA احتمالاً از قبل برای مقابله با «جدائی ماسک» آماده شده است. گزارش‌ها حاکی از آن است که ونس از سال ۲۰۲۲ در حال ایجاد شبکه جمع‌آوری کمک‌های مالی مستقل خود بوده است.

مجله «پولیتیکو» تحلیل می‌کند که در درازمدت، درگیری ترمپ و ماسک، جایگاه مسئله مهاجرت را به عنوان «سنگ محک» آزمایش وفاداری در داخل اردوگاه ترمپ تثبیت خواهد کرد. در این گزارش آمده است: «اختلاف ایدئولوژیک کلیدی در داخل جنبش MAGA این است که برخی محدود کردن مهاجرت را وسیله‌ای برای رسیدن به هدف می‌دانند، در حالی که برخی دیگر آن را هدف خود می‌دانند.» «حامیان جنبش MAGA نمی‌توانند هم خدا را داشته باشند و هم خرما را، آنها باید انتخاب کنند... شکست فاجعه‌بار ماسک هشدار می‌دهد که برای هر کسی که در طرف اشتباه این خط مرزی ایستاده است.»